

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112214861
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2112214861.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Zlatice Javorovej a sudcov Mgr. Dušana Čima a JUDr. Jána Mihala v právnej veci žalobkyne: Profidebt Slovakia, s.r.o., Bratislava, Mliekarenská 10, zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému: D. X., nar. XX. K. XXXX, bytom T., F. XX, zastúpenému opatrovníčkou: S. H., súdna tajomníčka Okresného súdu Trnava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, Šafárikovo nám. 7, zastúpeného advokátom: JUDr. Patrik Podhorský, Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 597,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 23. apríla 2013 č. k. 8C/190/2012-73 v znení opravného uznesenia rovnakého súdu z 1. októbra 2014 č. k. 8C/190/2012-108 a proti dopĺňaciemu rozsudku rovnakého súdu z 9. mája 2013 č. k. 8C/190/2012-84 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej p o t v r d z u j e .

V napadnutej časti týkajúcej sa neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že určuje za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti zmluvnú podmienku vyjadrenú v prvej a tretej vete článku II. bodu 2.3 Dodatku z 18. septembra 2007 k zmluve obchodnej spoločnosti Telefónica O2 Slovakia, s.r.o., Bratislava, Viedenská cesta č. 5 a žalovaného o pripojení z rovnakého dňa s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a číslom SIM karty XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX spôsobom : „Záujemca, resp. Účastník a Poskytovateľ sa dohodli, že ak Záujemca, resp. Účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto Dodatku, Záujemca, resp. Účastník sa zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 12893,28 Sk.“ a „Zmluvná pokuta je splatná na základe výzvy Poskytovateľa“.

Dopĺňací rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 169,13 eur, úrok z omeškania 8,50% ročne zo sumy 28,96 eur od 2.11.2007 do zaplatenia, zo sumy 1,99 eur od 3.5.2008 do zaplatenia, zo sumy 25,04 eur od 31.1.2008 od zaplatenia, zo sumy 48,63 eur od 5.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 42,17 eur od 3.1.2008 do zaplatenia, zo sumy 42,17 eur od 3.1.2008 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a III. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 18.9.2007 účastníkov Telefónica O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaného uzavretá k telefónnemu č. XXXXXXXXXX v

časti II. bod 2,3 „záujemca, resp. Účastník a Poskytovateľ sa dohodli, že ak Záujemca, resp. Účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto Dodatku, Záujemca, resp. Účastník sa zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 12.893,28 Sk. Účastník je taktiež povinný uhradiť škodu vzniknutú Poskytovateľovi v súvislosti s porušením povinností Záujemcu, resp. Účastníka podľa tohto Dodatku v časti presahujúcej výšku zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta je splatná na základe výzvy Poskytovateľa. Zmluvná pokuta sa neaplikuje ak dôjde k zmene podmienok Zmluvy v znení a doplnení podľa tohto Dodatku počas Doby viazanosti z dôvodu uzatvorenia iného písomného Dodatku k Zmluve podľa podmienok Akcie, ak si Záujemca, resp. Účastník zároveň zakúpi MT podľa podmienok Akcie“ je ako neprijateľná neplatná. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 36 ods. 1 vety prvej, § 39, § 52 ods. 1 a 3, § 53 ods. 1, 2 a 4 písm. k/, § 121 ods. 3, § 489, § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, § 544 ods. 1 a § 588 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom k 28. decembru 2007, § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 3 a § 10a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z. a poukazom na čl. 4 ods. 1, čl. 6, čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“), vecne potom závermi o existencii právneho vzťahu právnej predchodkyne žalobkyne a žalovaného a o opodstatnenosti požiadaviek žalobkyne na úhradu ceny služieb poskytnutých jej právnou predchodkyňou. Toto ale naopak neplatilo (podľa súdu prvého stupňa) o zmluvnej pokute (ako o paušalizovanej náhrade škody), kde príslušné dojednanie bolo treba považovať za neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku na ujmu spotrebiteľa, ak podstatou dojednania je rovnaká výška zmluvnej pokuty bez ohľadu na čas ostávajúci do konca doby viazanosti. Riešením nebola len čiastočná neplatnosť zmluvnej pokuty, ktorej výšku je problematické nastaviť a takýto postup by žalobkyňu nebol spôsobilý odradiť

Dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa žalovanému nepriznal náhradu trov konania, právne toto svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 142 ods. 2, § 151 ods. 8, § 166 ods. 1 O. s. p. Vecne tým, že v rozsudku opomenul rozhodnúť o náhrade trov konania, preto o nich rozhodol dopĺňacím rozsudkom vychádzajúc z toho, že žalovaný bol v konaní čiastočne úspešný 71% (neúspech 29%), avšak náhradu trov konania si neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku i dopĺňaciemu rozsudku podala včas odvolanie iba žalobkyňa a to výslovne iba čo do tzv. zvyškového zamietnutia žaloby (v časti zmluvnej pokuty vrátane príslušných úrokov z omeškania), určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú a neplatnú a trov konania s návrhom na zmenu rozsudku uložením žalovanému povinnosti na zaplatenie aj tej časti žalobou požadovanej sumy, kde súd prvého stupňa žalobu zamietol a na zrušenie rozsudku v časti neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky (to všetko okrem súvisiacej požiadavky na priznanie jej plnej náhrady trov konania). Podanie odvolania odôvodnila neúplnými a nesprávnymi skutkovými závermi a nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvého stupňa. Ďalej dôvodila, že konajúci súd pri hodnotení zmluvnej pokuty postupoval v rozpore s podstatou spotrebiteľského práva, neposúdil náležite všetky okolnosti dojednania zmluvnej pokuty a nesprávne vyložil a aplikoval označené zákonné ustanovenia. Ochrana spotrebiteľa smeruje k vytvoreniu rovnováhy, nie preferencii postavenia zmluvnej strany len preto, že ide o spotrebiteľa. Len posudzovanie výšky zmluvnej pokuty nepostačuje na komplexné posúdenie dojednania o zmluvnej pokute. Zmluvná pokuta smerovala k dodržaniu dohodnutej doby trvania zmluvy a zabezpečovala dodržanie účelu zmluvy a jej ekonomického charakteru pre obe zmluvné strany. Neplatením svojich záväzkov žalovaný dosiahol v konečnom dôsledku stav zániku zmluvy o pripojení, čo je v rozpore s tým, čo deklaroval svojím podpisom. Ani zmluvná pokuta vo výške určenej ako neprimeraná, nebola pre žalovaného dostatočnou motiváciou pre dodržanie zmluvy. V prvom rade je zmyslom dojednania o zmluvnej pokute predísť porušovaniu zmluvy. Neexistuje vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu týchto povinností zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu. V tejto súvislosti poukázal na európsku judikatúru (C-453/10). Súdu prvého stupňa vytkla, že sa nezaoberal správaním žalovaného, v odôvodnení rozsudku bez relevantného posúdenia veci sa zaoberal len neprimeranosťou výšky zmluvnej pokuty. Neovplyvnenie dojednania o zmluvnej pokute neznamená automaticky neprijateľnosť daného ustanovenia a nespôsobuje nerovnováhu v postavení zmluvných strán.

Opravným uznesením súdu prvého stupňa z 1.10.2014 č. k. 8C/190/2012-108 súd opravil napadnutý rozsudok v časti I. výrokovej vety, ktorá správne znie: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 169,13 eur, úrok z omeškania 8,50% ročne zo sumy 28,96 eur od 2.11.2007 do zaplattenia, zo sumy 1,99 eur od 3.5.2008 do zaplattenia, zo sumy 25,04 eur od 31.1.2008 od zaplattenia, zo sumy 48,63 eur od 5.12.2007 do zaplattenia, zo sumy 42,17 eur od 3.1.2008 do zaplattenia, zo sumy 22,34 eur od 1.3.2008 do zaplattenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“ Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 164 O. s. p. a vecne potrebou opravy chyby v písaní v napadnutom rozsudku.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ a b/ O. s. p. vec v medziach odvolania žalobkyne, teda s preskúmaním správnosti rozhodnutia prakticky celým rozsudkom až na jeho čiastkový výrok vyhovujúci žalobe (pretože rozhodnutie o tzv. zvyškovom zamietnutí žaloby a ďalšie rozhodnutie o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky, druhé z nich vydané súdom bez návrhu, mali charakter rozhodnutí na sebe vzájomne závislých; rozhodnutie o trovách konania bolo potom závislým na výsledku konania ako celku, teda i na čo i len čiastočne napadnutom rozhodnutí vo veci samej a /do tretice/ posúdenie správnosti rozhodnutia vo veci samej aj v časti vyhovujúcej žalobe by mohol predmetom odvolacieho konania urobiť len v tomto smere nečinný žalovaný, kým žalobkyňa čo i čiastočným vyhovením žalobe postavenie osoby subjektívne oprávnenej napadnúť odvolaním rozsudok v časti vyhovujúcej žalobe stratila) a to podľa § 214 ods. 1 O. s. p. a contrario bez pojednávania (pretože tu síce šlo o vec samu, na druhej strane ale nebola tu potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, súd prvého stupňa prejednal aj rozhodol vec na pojednávaní, nešlo tu o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávanie odvolacieho súdu si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem), pričom dospel k záveru, že rozsudok v odvolaní dotknutých častiach treba považovať za prevažne správny (i keď toto z dôvodov priblížených neskôr bez výhrad platilo len o tzv. zvyškovom zamietnutí žaloby a v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a trov konania si len v podstate správne rozhodnutia vyžadovali korekciu príslušných čiastkových výrokov rozsudku a takto právnu zmenu a nie potvrdenie rozsudku).

Predovšetkým totiž odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľky) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvého stupňa na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napádaného rozsudku). U dôvodov predostretých okresným súdom by tak (vyjmúc chyby spôsobené zjavným nedostatkom pozornosti venovanej písomnému vyhotoveniu rozhodnutia pred prístupím k jeho doručeniu) zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí učiniť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa i s tzv. odvolacími námietkami a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvého stupňa dopĺňa (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) nasledovné :

Vo vzťahu k procesnej stránke veci platí to, čo súd prvého stupňa zmienil len letmo a čo už tunajší súd v minulosti uzavrel napr. vo veci, vedenej ním pod sp. zn. 10Co/362/2010 (inak vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 8C/40/2010), teda že z úpravy ustanoveniami § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. už k času rozhodovania napádaným rozsudkom súdu prvého stupňa a i k času rozhodovania odvolacieho súdu týmto jeho (práve odôvodňovaným) rozsudkom vyplýva, že už skôr existujúca možnosť súdu v rozsudku, týkajúcom sa sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (podľa odseku 3 ustanovenia účinného už od 15. októbra 2008) bola nahradená povinnosťou vydať takéto rozhodnutie vtedy, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky a súčasne nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie (odsek 4 ustanovenia účinného od 1. marca 2010).

Takáto úprava je procesným ekvivalentom obdobnej úpravy nachádzajúcej sa od 1. marca 2010 v ustanovení § 53a O. z. (teda v tzv. hmotnom práve), pričom jej špecifikom je, že na jej základe súd

i v tzv. sporovom konaní (zásadne ovládanom dispozičným princípom), hoc aj len v takom, kde má základná požiadavka žalobcu pôvod v spotrebiteľskej zmluve, môže dotvoriť jeho predmet (konania) tým, že aj bez výslovného návrhu niektorého účastníka konania (vyjadreného buď v žalobe alebo vzájomnej žalobe) určí neplatnosť zmluvnej podmienky s poukazom na jej neprijateľnosť. Nie je pritom rozhodné, či žalobu v takejto veci podal dodávateľ, spotrebiteľ alebo príslušné združenie, ale len to, že výsledky vykonaného dokazovania smerujú k rozhodnutiu v neprospech dodávateľa (čo platí obdobne aj na osoby vstupujúce do práv a povinností dodávateľa až po vzniku prvotného spotrebiteľského vzťahu, ako aj v prejednávanej veci na základe postúpenia pohľadávky) alebo naopak v prospech spotrebiteľa preto, že niektorá podmienka alebo aj viaceré takéto podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú neprijateľné. Takéto určenie (neprijateľnosti a neplatnosti) je tu potom zjavne pre spotrebiteľa za účelom jeho zvýšenej ochrany zaručovanej i na nadnárodnej úrovni (ustanovením povinnosti na porušenie noriem spotrebiteľského práva reagovať aj bez výslovného návrhu spotrebiteľa) a tiež v smere eliminovania rizika výskytu neprijateľných podmienok (v tejto súv. por. najmä tzv. hmotnoprávnu povinnosť dodávateľa sa podľa § 53a ods. 1 O. z. zdržať používania podmienky určenej za neprijateľnú i vo vzťahoch s ostatnými spotrebiteľmi), na druhej strane však i na ochranu dodávateľa takýmto určením dotknutého (ako ustanovením možnosti brojiť aj proti samostatnému výroku o určení neprijateľnosti a neplatnosti podmienky, ktorý by tu nebyť úpravy z ust. § 153 ods. 4 O. s. p. byť nemusel, tak i ustanovením prípustnosti dovolania v takýchto prípadoch a umožnením tak osobe rozhodnutím dotknutej toto napadnúť i za pomoci mimoriadneho opravného prostriedku).

Ak potom i v tejto konkrétnej (tu odôvodňovanej) veci musia platiť závery z vyššie zmienenej skôr prejednanej a tiež rozhodnutej inej veci, zopakovať je namieste (v tomto prípade už hmotnoprávne), že vo vzťahu k určeniu dojednaní o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku neplatí to, čo u úrokov z omeškania, čiže nie je tu obdoba žiadnej obraznej „záchranej brzdy“ v podobe nástupu zákonných úrokov z omeškania (pre prípad výpadku tých dojednaných zmluvne, avšak pri uplatnení noriem spotrebiteľského práva neprijateľne). Logickým dôsledkom toho (i pre odlišnosti v charaktere ochrany normami spotrebiteľského práva - oproti úprave z noriem občianskeho práva vo všeobecnosti) musí byť, že dojednanie o zmluvnej pokute môže z pohľadu prijateľnosti (a platnosti) podmienky buď obstať alebo naopak padnúť len ako celok (i so všetkými rizikami z toho pre strany zmluvného vzťahu plynúcimi, opäť na rozdiel od bežnej úpravy zmluvných pokút v ust. § 544 - 545 O. z. a práva súdu ich výšku znížiť podľa § 545a O. z.). Práve preto bola celkom nenáležitou napádaným rozsudkom ponúkaná úvaha, či je alebo nie je riešením čiastočná neplatnosť dojednaní o zmluvnej pokute, keďže v tzv. spotrebiteľských veciach súd možnosť takejto voľby zásadne nemá a ani v prejednávanej veci nemalo ísť o žiaden prípad výnimky z takéhoto pravidla.

Ak síce slovenský právny poriadok neustanovuje (na rozdiel od výšky úrokov z omeškania) pre výšku zmluvných pokút žiaden strop (obmedzenie) a principiálne by šlo akceptovať i obhajobu konkrétnej výšky zmluvnej pokuty v prejednávanej veci záujmom operátora mobilnej telekomunikačnej siete na dosiahnutí primeraného zisku (odvođeného od poskytnutia ním zľavy na cene telefónu výlučne s očakávaním riadneho plnenia si povinností zo strany zákazníka a od možnosti, že sa takéto očakávanie nenaplní) a na zaplatení paušalizovanej náhrady škody za rovnako očakávaný (avšak počinaním zákazníka zmarený) stav nárastu majetku operátora o platby za služby počas doby viazanosti; prijať už nejde konkrétnu podobu dojednaní o tzv. pevnej zmluvnej pokute (nezohľadňujúcej najmä faktor dĺžky zotrvania spotrebiteľa pri riadnom plnení povinností, vyplývajúcich mu zo zmluvy, ale ani ďalší faktor primeranosti náhrady majúcej byť takto získanej zo strany jeho - rozumej spotrebiteľovho - zmluvného partnera).

Práve toto (nezakotvenie - v zmluvnom dojednaní, o ktoré tu ide - takého spôsobu určenia výšky zmluvnej pokuty, ktorý by bol schopný vyhodnocovať aj pomer dĺžky času „stráveného“ riadnym plnením si zmluvných povinností spotrebiteľom a dĺžky času, v ktorom to takto naopak nebolo) i v spojitosti s nutnosťou dodávateľa (veriteľa) sa v spotrebiteľských vzťahoch takpovediac „trafiť“ (aby dojednanie ešte šlo považovať za prijateľné a preto tiež za platné) potom aj v prejednávanej veci i podľa názoru tunajšieho odvolacieho súdu musí mať za následok 1. záver o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky a 2. nemožnosť vyhovieť žalobe v časti opretej o takúto podmienku (s nemožnosťou zmeny na tomto ničoho akýmkoľvek dôkazom). Práve uvedené možno doplniť aj o ďalší záver formulovateľný i tak, že dojednanie o tzv. pevnej zmluvnej pokute je neprijateľné bez možnosti

vyhodnotenia takéhoto dojednania inak než za dojednanie spôsobujúce hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Hrubosť nepomeru (podľa odvolateľky súdom prvého stupňa nezdôvodnená celkom dostatočne) pritom tkvie v tom, že mobilný operátor ako zmluvný partner spotrebiteľa pri diskutovanom spôsobe skonštruovania zmluvného vzťahu nenesie riziko škody predstavovanej nenávratnosťou poskytnutej zľavy na cenu telefónu nikdy (keďže cena telefónu sa mu vráti buď v rámci platieb za cenu poskytovaných služieb počas doby viazanosti alebo ako náhrada škody spôsobenej porušením záväzku spotrebiteľa zotrvať v zmluvnom vzťahu za podmienky riadneho plnenia si povinností po vopred určený čas) a na strane spotrebiteľa je naopak riziko preplatenia tzv. bežnej trhovej ceny telefónu vždy (pričom výhodu získaného odkladu zaplatenia kúpnej ceny telefónu jej rozložením a obrazným „roztopením“ v platbách za služby rozhodne nemožno považovať za zodpovedajúcu výhode takto získanej zmluvným partnerom spotrebiteľa).

V prejednávanej veci pritom vecnú nesprávnosť rozhodnutia nespôsobovalo ani odvolanie sa súdom prvého stupňa na časť ustanovení nadobudnutých účinnosť až po vzniku zmluvných vzťahov právnej predchodkyne žalobkyne a žalovaného.

Podľa § 5b z. o o. s. (zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) účinného od 1.5.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv a súdu ukladá povinnosť ex officio prihliadať na premlčanie aj bez námietky účastníka konania, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté.

Pokiaľ odvolací súd rozhodoval o nároku žalobkyne na zaplatenie zmluvnej pokuty ako práva, ktoré sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe už v čase účinnosti ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. (na základe novely vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. účinnou od 1.5.2014) bol oprávnený (a zároveň povinný) prihliadať aj bez návrhu aj na premlčanie nároku. Pokiaľ žalobkyňa sama uplatnila zmluvnú pokutu 427,99 eur (vyúčtovanú faktúrou č. 5100138730 zo 17.4.2008, so splatnosťou 24.4.2008) až žalobou doručenou súdu prvého stupňa 20.7.2012, uplatňovala s poukazom na § 101 O. z. zjavne premlčaný nárok.

Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvého stupňa vo veci preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil (fakticky i právne) a v prípade rozhodnutia o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky tak urobil len fakticky (zachovaním spôsobu rozhodnutia) s právnou zmenou príslušného čiastkového výroku napádaného rozsudku súdu prvého stupňa (podľa § 220 O. s. p.).

Dôvodom, prečo sa tak stalo, bolo to, že pri rozhodnutí o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky (prinášaného bez návrhu samotným súdom a týmto aj formulovaného) je tu aj zákonný príkaz na uvedenie takto kvalifikovanej podmienky aj vo výroku rozhodnutia (ktorej požiadavke ale nejde učiť zadosť púhym odkazom na to, kde sa v zmluve príslušná podmienka nachádza, ale aj odcitovaním jej znenia). Odvolací súd pritom za zmluvnú podmienku stíhnutú vadou neprijateľnosti (a neplatnosti) považoval len dojednania o paušálnej výške pokuty za všetky do úvahy prichádzajúce porušenia zmluvy zo strany spotrebiteľa (zmluvou a dodatkom k nej označovaným za Zaujemcu, resp. Účastníka) a o nástupe splatnosti takto určenej pokuty na výzvu jeho zmluvného partnera (Poskytovateľa), kým u ďalších dvoch viet príslušného článku Dodatku k zmluve žiaden dôvod ich závadnosti nezistil (v tomto prípade preto, že tá v poradí druhá zakladá len právo na náhradu škody vo výške presahujúcej zmluvnú pokutu, teda v prípade výpadku zmluvnej pokuty len na náhradu reálne vzniknutej škody, čo neprijateľným samozrejme byť nemôže a tá ďalšia - tu v poradí štvrtá - hovorí len o prípadoch, v ktorých

by k aplikácii ustanovenia o zmluvnej pokute dôjsť nemalo a je tak samozrejme závislou na platnosti dojednania o zmluvnej pokute, o aký prípad tu ale z dôvodov podaných vyššie ísť rovnako nemohlo). Dôvodom zmeny bolo aj uvedenie nesprávneho telefónneho čísla namiesto správneho uvedeného vo výroku tohto rozsudku odvolacieho súdu.

Rozhodnutie o trovách prvostupňového konania obsiahnuté v dopĺňacom rozsudku bolo správnym, keďže výsledkom prvostupňového konania bol výrazný väčšinový úspech žalovaného, pretože však prevažne úspešný žalovaný (oprávnený na čiastočnú náhradu jemu vzniknutých trov konania) nepodal v prvostupňovom konaní návrh na priznanie mu náhrady (hoci ide o nutnú zákonnú podmienku podľa § 151 ods. 1 O. s. p.) a nepodaním vlastného odvolania proti dopĺňaciemu rozsudku sa príslušného procesného práva vzdal definitívne, o trovách konania pred súdom prvého stupňa nešlo rozhodnúť inak než tak, ako o nich rozhodol dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa, z ktorého dôvodu bol odvolacím súdom dopĺňací rozsudok ako vo výroku vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. odvolacím súdom potvrdený.

V takto skončenom odvolacom konaní bol plne úspešným žalovaný (žalobkyňa s odvolaním neuspela vôbec) a bol to tak on, komu podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo aj právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný však nepodal návrh na priznanie mu náhrady trov ani v tomto prípade a ak sa ani zo spisu vznik žiadnych trov konania tohto účastníka v odvolacom konaní nepodával, rozhodnúť šlo aj tu iba nepriznaním náhrady.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.